

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

13.4.2005

B6-0251/2005 }
B6-0254/2005 }
B6-0262/2005 }
B6-0263/2005 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členom 115(5) Poslovnika, ki ga vlagajo:

- Pasqualina Napoletano, Martine Roure in Giovanni Claudio Fava v imenu skupine PSE
- Lapo Pistelli, Sarah Ludford in Alexander Nuno Alvaro v imenu skupine ALDE
- Monica Frassoni in H el ene Flautre v imenu skupine Verts/ALE
- Giusto Catania, Fausto Bertinotti, Marco Rizzo, Roberto Musacchio, Umberto Guidoni, Luisa Morgantini in Vittorio Emanuele Agnoletto v imenu skupine GUE/NGL

in ki nadomesti predloge naslednjih političnih skupin:

- Verts/ALE (B6-0251/2005)
- ALDE (B6-0254/2005)
- GUE/NGL (B6-0262/2005)
- PSE (B6-0263/2005)

o Lampedusi

RC\563678SL.doc

PE 357.279v01-00}
PE 357.282v01-00}
PE 357.291v01-00}
PE 357.292v01-00} RC1

SL

SL

Resolucija Evropskega parlamenta o Lampedusi

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije človekovih pravic in njenega člena 14,
 - ob upoštevanju ženevske konvencije o statusu beguncev iz leta 1951 in njenega člena 33(1), ki zahteva primeren nadzor posameznih primerov in prepoveduje vračanje;
 - ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah, zlasti njenega protokola št. 4, člen 4, na podlagi katerega "je prepovedan kolektivni izgon tujcev";
 - ob upoštevanju barcelonske deklaracije, kot tudi delovnega programa z dne 28. novembra 1995, sprejetih med to konferenco, katerih namen je spodbuditi zaščito temeljnih pravic v sredozemskem območju;
 - ob upoštevanju Listine o temeljnih pravicah Evropske unije in njenega člena 18 o pravici do azila;
 - ob upoštevanju člena 6 Pogodbe Evropske unije in člena 63 Pogodbe Evropske skupnosti;
 - ob upoštevanju pisnih vprašanj E-2616/04 in E-0545/05,
 - ob upoštevanju člena 115(5) svojega Poslovnika,
- A. ker se majhen otok Lampedusa, ki obsega 20 km² nahaja na sredini sicilskega kanala in ima 5.500 prebivalcev, ter ima očitno omejeno zmogljivost sprejemanja in nastanitve priseljencev in prosilcev azila, ki se redno izkrcavajo v velikem številu na njene obale, ter pogosto v obupnih razmerah;
- B. ker je zaskrbljen zaradi kolektivnih izgonov priseljencev, ki so jih izvajale italijanske oblasti med oktobrom 2004 in marcem 2005 iz italijanskega otoka Lampedusa proti Libiji;
- C. ker je Visoki komisariat ZN za begunce razkril vračanje 180 oseb 17. marca 2005 ter izjavil, da "še zdaleč ni jasno ali je Italija uporabila potrebne varnostne ukrepe, da bi se prepričala, da ne zavrača pravih beguncev v Libijo, ki ne more biti obravnavana kot varno azilno območje"; ker je Visoki komisariat ZN za begunce izrazil obžalovanje zaradi pomanjkanja preglednosti tako s strani italijanskih kot libijskih oblasti";
- D. ker je zaskrbljen zaradi dejstva, da italijanske oblasti Visokemu komisariatu ZN za begunce niso hotele odobriti vstopa v begunski center na Lampedusi 15. marca 2005; medtem ko so, glede na Visoki komisariat za begunce, italijanske oblasti dovolile vstop libijskim funkcionarjem;
- E. ker je zaskrbljen zaradi usode stotine prosilcev azila, ki so bili vrnjeni v Libijo, saj ta država ni podpisnica ženevske konvencije o beguncih, nima sistema azila, ne zagotavlja resničnega spoštovanja pravic beguncev in izvaja samovoljne aretacije, pripore in izključitve, ter ker imajo izključene osebe ponavadi lisice in ne vedo kam so namenjene;

- F. ker je zaskrbljen zaradi ravnanja in obžalovanja vrednih življenjskih pogojev oseb, ki so zadržane v libijskih taboriščih, kakor tudi zaradi nedavnih množičnih vračanj tujcev iz Libije proti njihovim izvornim državam, v pogojih, ki ne zagotavljajo niti njihovega dostojanstva, niti njihovega preživetja, zaskrbljen je tudi glede podatkov, ki prihajajo iz libijskih virov, ki poročajo, o 106 smrtnih primerih, ki so sledili izgonu;
- G. ker upošteva dvostranski sporazum med Italijo in Libijo, vsebina katerega je še vedno tajna, ki naj bi dovoljeval libijskim oblastem pravico nadzora nad pretokom priseljencev in ki obvezuje Libijo k ponovnemu sprejetju oseb, ki jih je Italija zavrnila;
- H. ker je zaskrbljen nad dejstvom, da v Italiji ne obstaja zakonodaja, ki bi zadevala pravico do azila;
- I. ob upoštevanju zahteve, ki jo je Evropsko sodišče za človekove pravice naslovilo na Italijo dne 6. aprila 2005, za posredovanje informacij o razmerah na Lampedusi zaradi pritožbe št. 11593/05, ki jo je predložila skupina izključenih priseljencev;
1. zahteva od italijanskih oblasti in od držav članic, da se vzdržijo kolektivnih izgonov prosilcev azila in "nedovoljenih priseljencev" proti Libiji ali drugim državam ter da zagotovijo posamezno obravnavo vseh prošenj za azil ter spoštovanje načela nevračanja;
 2. meni, da kolektivni izgoni priseljencev s strani italijanskih oblasti proti Libiji, vključno z izgonom, ki je potekal 17. marca 2005, predstavljajo kršenje pravice načela nevračanja in meni, da italijanske oblasti niso delovale v skladu z mednarodnimi zahtevami, saj se niso prepričale, ali je življenje ljudi, ki so jih izgnali, v njihovi izvorni državi ogroženo;
 3. poziva italijanske oblasti, da zagotovijo prost vstop Visokemu komisariatu za begunce v begunski center na Lampedusi in osebam, ki so tam zadržane, ki bi lahko potrebovale mednarodno zaščito;
 4. poziva Evropsko komisijo, nadzornico izvajanja pogodb, da bdi nad spoštovanjem pravice do azila na področju Evropske unije, v skladu s členom 6 Pogodbe Evropske unije in členom 63 Pogodbe Evropske skupnosti, da bi se praksa kolektivnega izгона prekinila in da od Italije, kakor tudi od drugih držav članic, zahteva spoštovanje do svojih dolžnosti, ki izhajajo iz prava Unije;
 5. opozarja na potrebo po politiki Skupnosti na področja priseljevanja in azila, ki bi temeljila na odprtju zakonitih kanalov priseljevanja in na opredelitvi skupnih standardov varovanja temeljnih pravic priseljencev in prosilcev azila v vsej Evropski uniji, kot je določil Evropski svet v Tampereju leta 1999 in potrdil Haaški program;
 6. ponovno izraža svojo zadržanost, ki zadeva pristop "najmanjšega skupnega imenovalca" pri predlogu direktive Sveta o postopku azila in poziva države članice, da zagotovijo hiter prenos direktive o pogojih za pridobitev statusa begunca (2004/83/CE);
 7. poziva Komisijo, da izvaja pregleden dialog na ta vprašanja, vključno z javno objavo rezultatov svoje tehnične misije v Libiji v obdobju od novembra do decembra 2004 na temo nezakonitega priseljevanja;

8. poziva Libijo, da dovoli vstop mednarodnim opazovalcem, da prekine z izgoni in samovoljnimi aretacijami migrantov, da ratificira ženevsko konvencijo o statusu beguncev in da prizna mandat Visokega komisariata za begunce, poziva tudi, da mora biti vsak sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen z Libijo, objavljen;
9. poziva k napotitvi delegacije, ki jo bodo sestavljali člani pristojnih odborov, v center za begunce na Lampedusi in v Libijo, da bi tako ocenila razsežnost problema in preverili upravičenost dejanj s strani italijanskih in libijskih oblasti;
10. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, libijski vladi, vladam in parlamentom držav članic in Visokemu komisariatu ZN za begunce.